

سخنرانی آقای هندی

جلسه اول عمومی مادران دبستان دو ۱۴۰۲/۸/۱۰

* بحث تفکر امروزه در جامعه ما کم رنگ شده و خیلی از مشکلات ما بر اثر تفکر نکردن درباره موضوعات و مشکلات مختلف و روزمره زندگی است. در اسلام و در احادیث پیامبر (ص) بسیار به تفکر و اندیشه سفارش شده و گاه‌ها او را از عبادت بالاتر دانسته‌اند یا حتی خود تفکر نیز نوعی عبادت دانسته شده. اهل بیت و پیامبران همواره قبل از هر کاری تفکر کرده و حتی زمان خاصی را در روز و در زندگی خود به تفکر و اندیشه اختصاص می‌دادند.

* والدین موظف هستند با وجود اینکه امروزه انحرافات و حواس پرتی‌هایی مانند موبایل در زندگی‌های ما نفوذ کرده است فرزندان خود را به فکر کردن مشتاق کنند و این کار را به آنها بیاموزند. یکی از چالش‌های حال حاضر والدین این است که چه چیزی را و چگونه باید تربیت و تقویت کنند و آیا قصد و هدف از این تربیت چیست و قرار است که به چه نتیجه‌ای برسد. برای مثال شما می‌خواهید که فرزند شما یک مهندس و دارای مدرک از یک دانشگاه معتبر باشد و یا هر شخص دیگر ولی مهم است که آیا انسان نیکی است یا خیر.

ما اعتقاد داریم که هر کس میمیرد هنوز در قالب روح در این دنیا حضور دارد و از بین نمی‌رود. ما بعد از مرگ زندگی داریم و هر کاری که الان در این دنیا انجام دهیم، می‌تواند تأثیر زیادی در زندگی اُخروی ما داشته باشد. ما در آن دنیا نیز زندگی داریم پس باید نکاتی را برای سعادت رعایت کنیم و افراط نداشته باشیم. خداوند ما را خلق کرده که در جهت سعادت خود کار کنیم و عاقبت بخیر شویم. هدف اصلی این موضوع است ولی همیشه در کنار اهداف اصلی، اهداف فرعی نیز وجود دارد که نباید باعث شود ما از هدف اصلی دور شویم برای مثال کسی که هدف اصلی خود را اخذ مدرک مهندسی از یک دانشگاه معتبر قرار داده است موردی ندارد که به کسب مهارت ورزشی هم سرگرم شود ولی نباید اخذ مدرک را که کار اصلی است فراموش کند. خداوند می‌فرماید که اعمال کافران مانند مشتی خاکستر است. ممکن است که در دنیا فواید زیادی داشته باشد ولی در آخرت مانند خاکستر بی‌ارزش است. ما باید خود را برای زندگی مهمتر در بعد آماده کنیم، این واسطه جمع‌آوری خیر و ابزار سهولت در آخرت است. خداوند به شخص عامل نیز در کنار عمل نظارت دارد و عمل هرچقدر هم که خوب و مفید باشد اگر از فرد غیر مومن انجام شود بی‌ارزش می‌شود هرچند که از نظر جاهلان و کافران بسیار بزرگ شمرده شود. چگونه می‌شود دانشمندان هرچند غیر مسلمان و کافر که کمک‌های شایانی به بشریت کردند به بهشت و سعادت نرسند اما افراد عادی ولی مومن به سعادت می‌رسند. البته باید کفر فرد ثابت شود تا از قضاوت پرهیز شود. آخرت تجلی اعمال ما در دنیا است و بستگی دارد که ما در دنیا دست به چه اعمالی می‌زنیم. هرچه که ما اینجا عمل کنیم در آخرت به صورت زنده ظاهر می‌شوند. کفر مانند این است که شما یک بذر بسیار مرغوب را تهیه می‌کنید و امیدوارید که بهترین نتیجه را بگیرید ولی متأسفانه به دلیل اینکه در شوره‌زار بذر را کاشته‌اید هیچگونه نتیجه‌ای نخواهید گرفت. اعمال کافران نیز مانند کاشتن بهترین بذر در زمین نامناسب است. پس بشر چه در دنیا و چه در آخرت همواره به ایمان نیاز دارد.